

Старання президента д-ра Вільфана надати від початку виключно гуманітарний характер дебатам про голод, катастрофу на Україні цілком зрозумілі зі становища статуту Конгресу національностей, яке досягли своєї мети. Занадто виразний вже національно-політичний характер голодової катастрофи української могопольним урядом на землях з українським населенням. Говорити про голод на Україні не торкаючись його справжньої основи та причини було неможливо. Не вийшло з пивної в наступних промовах представника московської меншини в Естонії, проф. М. Курчінського та представників українців в посольстві М. Рудницького.

У десяті обшарпаніх промов, піднятих проф. Курчінським, представник він на основі спостережень знавчого йому самовидця, що переїхав Україну та Польщу наваж, жакхине становище голодного населення в СРСР. Образ голоду, представлений ним, зруйновані і напів порожні чи цілком змарні селя, черні на вулицях, аніквоння всіх апарат, яких можна було бачити, і т. д. на загал відповідало тому, що подальше з українських джерел та що говорять чужинці про голод на Україні. Він звертає увагу Конгресу на те, що голодова катастрофа протікає і досягає свого найвищого ступня в ніч. Він ганьбить більшовицький уряд, що даремно намагався захотати голодову катастрофу, та тих чужинців політиків і журналістів, що підтримують ці заперечення московського уряду. Він гадає, що не окремі держави в Інтернаціоналі встановили Червоний Хрест та інші можуть дати поміч голодному населенню СРСР. Причини голоду бачить промовець у хибній політиці більшовицького уряду супроти селянства.

Промова проф. М. Курчінського так, як і все, що говорять московські чинники за кордоном про голод, затемило цілком його національно-політичний характер, його систематичне урядження московським урядом. Справжнє відношення голодової катастрофи на Україні, дібні основні цього перебувало в історії злочинну систематичного лишення мільонів населення поневоленої нації розгортку у своїй промові п. посолка Рудницька, що викликала бурливу маніфестацію співчуття цілих зборів. Цілу її промову подаємо на іншій сторінці. Тут треба лише зазначити, що в ній був виразно зазначений національно-політичний характер голодової катастрофи України в межах Союзу Радянських Союзів, та в політичних відносинах Європи.

Уваги президента про виключно гуманітарний характер акції справи ані трохи не змінили. Енергічна промова генерального секретаря, д-ра Аманде про акцію допомоги голодній Україні була тілним завершенням першого дня Конгресу. Міжнародна акція допомоги голодній Україні розпочалася. Її успіх залежить в першу чергу від самих українців. На голодний фронт мусять бути поставлені найкращі національні сили.

М. Донько.

ПРОМОВА ПОС-КИ М. РУДИЦЬКОЇ ПРО ГОЛОД НА КОНГРЕСІ НАЦІОНАЛЬНОСТЕЙ У БЕРНІ.

Є події в житті націй, в обличчя яких мовкуть усі слова. Перед маєстатом трагедії, яку переживає ось тепер український народ у Союзу Радянських Союзів, блідне всякий опис.

Коли я не вважаючи на це забираю тут слово, то не на те, щоб описувати жахливе положення наших братів з того боку кордону, але на те, щоб в першій мірі від імені українського народу зложити Президії конгресу глибоку і щиру подяку за те, що вона піддала цю справу до публічної дискусії. Дякую панові президенту Вільфанові, що він у своїй вступній промові згадав про велику голодову катастрофу на Україні. Також почувалося до особливої вдячності панові генеральному секретарю, д-рові Аманде, за його дотеперішню акцію та за його знаменитий меморіал, яким він розвинув громадську опінію для нашої справи. Запевнюю Вас, шановний панове, що український народ не забуде Вам того, що в важкій хвилині найшов у Вас розуміння і піддержку.

Ще друга причина спонукує мене забрати тут слово. На мою думку, коли ця справа найшла в порядку наших нарад, ми не сміємо нічого промовувати, нічого недоговорювати. Ми не сміємо ставити в підозрі, не сміємо задовольнитися половиною правди. Ми мусимо сказати правду цілу. Мусимо знайти відагу, щоб говорити не лише про наслідки, але й про причини катастрофи. Ми мусимо ці причини перед цілим світом без обиняків назвати правдивим іменем та їх найгостріше напатнувати.

Бо прошу, шановного панства, тепершня голодова катастрофа на Радянщині, яка потягнула вже мільйонів жертв в людей, і яка погрожує ще більшими жертвами надходячою зимою, ця катастрофа не є наслідком елементарних нещаст, як було 1922 року. Це не вислід

посухи, саранчі чи інших катаклізмів, супроти яких людина є безборонна. Ні, країну природних багатств, країну молоком і медом текучу, що була шпикарем Європи, довела до її теперішнього стану невідповідальна і злочинна більшовицька державна господарка.

Господарська політика більшовиків, божевільні експерименти колективізації різниці, рабницько-колоніальна господарка, що в користь московської метрополії забирає окупованій країні навіть найпотрібніше для нужденного животины. Господарська політика, яка рік річно вивозить з України мільйони тон збіжжя для прохарчування Москвинин, промислових центрів, червоної армії, кадрів ГПУ та для демпінгового експорту. Є це політика російського червоного імперіалізму, який свідомо і паяново прямує до фізичного винищення українського народу.

Ми мусимо також мати відагу ще про одну справу ясно сказати. Про неможливе, нечуване становище офіційного політичного світа до голоду та терору на Україні. Саме тепер ми є свідками заключення пактів приязні і неагресії та торговельних договорів, яких предметом є це криваве українське збіжжя. Відповідальні державні мужі прижмурюють очі на те, що там діється і твердять, що вони не можуть мішатися до внутрішніх справ чужої держави. Вони вичікують спокійно кінця більшовицького експери-

менту. Чи знають вони, як виглядають ці внутрішні справи? Трупи по вулицях, з голоду опухлі і ранами окалені діти, переповнені тюрми ГПУ, людодістаю. Чи знають вони, що при будові Балтійсько-Біломорського каналу загинуло двіста тисяч українських каторжан? Чи знають вони, що в останніх місяцях розстрілюють навіть визначних українських комуністів, а інших доводять до самогубства, тому що заважають їм лише ця одинока форма протесту проти визиску України. І до всього цього мовчать офіційний світ! Що гірше: Старий відомий демократ і пацифіст однієї великої європейської культурної держави, яка гордиться тим, що на своїх прапорах написала гасла свободи, братерства і рівності приймає з рук товариша Ворошилова рангу полковника червоної армії і на основі потемкінських сіл, які йому там показали, заявляє пан Ерліо, або радше „товариш командир Ерліо“, що на Україні все в порядку та що нема там ніякого голоду.

Стверджую з задоволенням, що в протиставленні до становища офіційного політичного світу ми найшли на цім конгресі зрозуміння і співчуття. Надіємося, що конгрес прийме відповідні резолюції і звернеться з апелем до цілого цивілізованого світу та не допустить, щоб людство обтяжувало своє сумління страшною співвідповідальністю за злочини червоної російської диктатури на Україні.

Розправа за вбивство Голувка.

Другий день розправи.

(Від нашого кореспондента.)

БУВ ЧЛЕНОМ ОУН, ЧИ НЕ БУВ?

У другому дні розправи, як ми вже вчора подали в телефонограмі, знімався третій обвинувачений Я. Барановський. Він твердив, що до ОУН належав лише тому, щоб паралізувати діяльність тієї організації, хоч знаю, що не велика відповідальність. Хоч його викинули з ОУН, він далі контактувався з членами О. У. Н. на приказ поліції, за посередництва Маруся Федусевичина. Відношення між підсудним і членами ОУН було „товариське“. Косак належав в ОУН до опозиції, та його за це не викинули. Підсудний впевнений був Косака, що втягне Березинського до ОУН бо хотів із ним і обіцяв зустрітись.

ДО ПРАГИ НА ПРИКАЗ ПОЛІЦІ.

В Празі був підсудний дати від 1929—31 р. на приказ поліції і на паспорт, виданий йому. Мав там бути на з'їзді ОУН, одначе з'їзд не відбувся. Стріну там Сеника і йому сказав, що хоче записатися на техніку. Тоді Сеник згадав, що кружляють по голодці, що в „диспансер“ атентат на Східні Торги. Тому запитав, що є на ділі і за що в приїхав до Праги. Яку я мав посаду та що тут роблю. Тоді в відмову йому вийснене. За якийсь час були би докази і справа притихлаб. Знову в 1931 р. був у травні в Празі, але на приказ ради Івахова.

Прок.: Але чому ви ради Івахова не знали?

Бар.: Через Чеховського. В Празі я зникнув паспорт, щоб хто не відкрив.

ПАРТІЙНИЙ СУД.

Прок.: Чи вас судив суд УВО в Празі за Сеника в 1929 р. і як це ви винесли? Якже не-член судили?! Отже ви були членом? Бар.: Ні! Мене не судили, лише Антона Стефанишина за його поїздки до більшовиків по вибуховий матеріал, а я був лише свідком. Прок.: Отже що хилили зміняєте зізнання, а обвинуваченого робитеся свідком. Бар.: Вени обманяв, мей... Прок.: Отже знову вас осудили — а ви були свідком? Бар.: Стефанишина осудили, а з ним і мене „за спілку“. Прок.: На яку кару? Бар.: За кару не було згоди. Лише „осудили“. Прок.: А в 1931 р. — ви знову поїхали до тих самих людей? Бар.: Не відповідаю. Прок.: Промовте! Бар.: Я з ніким не стрічався, лише зі шурником. Прок.: І тому ви зникли паспорт! А ви думаете, що ті „підозріння“ не прийшли до краю?.. І ви далі контактуєтеся зі Сайкевичем, Гнатевичем, Косаком і т. д., отже з провідом? Бар.: Зустрітись може кожний. Прок.: А між довіря Косака? А поясніть нам! Ви писали до ком. Чеховського, заклали анті чи картки? Бар.: Писав деяки один раз картку. Прок.: Вашим почерком писав? Бар.: Тришечки змішаним. Прок.: А коли ви були в кав'ярні Шіцера останній раз? Бар.: На місяць перед убиством ком. Чеховського.

ЧИ ЗНАЛИ ПРО ЗВ'ЯЗКИ З ПОЛІЩЕЮ.

Прок.: А чи інші члени не знали про ваші зустрічі в Шіцера? Бар.: Може й знали, бо сайдили мене пок. Березинський і Габрусевичина. Прок.: А Березинський був визначним членом УВО? Бар.: Так! Бо добре цю ді мною закодифікував. Прок.: А Березинський знав про ваші „підозріння“? Бар.: Мабуть не знав, бо контактувався зі мною. Прок.: А чи не є це доказ, що ви були в серйозних відносинах з УВО, як з опозицією? Чи ж віддали від Огрозника револьвер і про це поясните ком. Чеховського, який мав та не оглядав та бо-

ітсья доторкнутись, хоч ви мали його в течії. Це було вже аж 29. листопада 1931 р. Деж це було? Бар.: У Шіцера. Прок.: А колиж ви відіслали в городський старою Галасю. У серпні і в вересні. — То чомуж ви не звернулися до Галася? Бар.: Йомуж це говорила Чеховський. Прок.: Там була призначена нам зустріч і тому с'їд було піти туди.

ПРО НАПАДИ НЕ ХОТІВ ЗНАТИ.

Прок.: Ви знали від Гнатова про напади? Бар.: Не хотів про те нічого знати. Прок.: Ви позичали револьвер, а чи знали навіщо? Бар.: Ні! Прок.: Алеж Гнатів сказав вам, що потребує. Бар.: Не відповідаю. Прок.: А розмовляли про напад на пошту в Трускавці? Бар.: Не відповідаю. Прок.: Там у садибі ви зізнали зрештою, що підозріння, що револьвер йде на „роботу“. Це були лише здогади. Прок.: А чи ви були ширі в справі в Чеховським? Бар.: Так! Прок.: А чи ви знали, що револьвер має від Березинського? Бар.: Ні! Я знав це дрібницею. Я лише зазначив, що маю револьвер. Прок.: Ну! То така ваша ширість. Бар.: Я повинен був сказати! Отже мабуть і сказав. Далі я сказав, що револьвер позичив „Криськові“. Прок.: А чомуж ви не говорили Галасю за револьвер? Бар.: Бо в той момент не здогадувався. Прок.: Ви пізнали Гнатова на мості — а чи бачили його в 1929 р.? Бар.: Він приїхав на суд у справі нападу на пошту в Східниці. Прок.: Ви були в Дрогобичі. Чи тоді брали участь у громадському житті? Чи не брали ви участі в справі допомоги безробітним? Бар.: Ні! Прок.: А о. Сапруна не знаєте, якому ви написали „хрунь“? Бар.: Так — приватно! За дружину!

У ПЕРЕХРЕСНОМУ ВОГНІ ПИТАНЬ ОБОРОНИ.

Обор. д-р Шурлей: Ви сказали, що відавчуйте напевність до УВО! Завіщо? Бар.: Бо через них стріла декілька років. Д-р Шурлей: Вас викликали з УВО? Яким актом? Бар.: Не було ніякого акту, лише ослаблення контакту. Д-р Шурлей: Алеж, що іншого ослаблення (роз'яснення?), а що інше викликання. Бар.: Я довірявся припадковому від З. Книш підчас свого поїздки в Празі в 1929 р. Д-р Шурлей: А якже не було зі судом? Бар.: Мене пересудували і видали злочинний присуд. Д-р Шурлей: А чи про присуд повідомляється членів? Бар.: Так! Обор.: А якже була можлива така серйозна мия зі „шпіонами“ ОУН? Аджеж Сайкевич про приїзд до краю йде просто до вас! Бар.: Він приїшов на зустріч приказ ОУН? Обор.: Отже і Косак вам не вірив? Бар.: Ні! Це була опозиція. Обор.: Чи та опозиція була повн обсягом ОУН? Бар.: Формально співпрацювала, але фактично ні. Обор.: А якж на це факти? Бар.: Терор, який не годився команді ОУН. Обор.: А якж ви знаєте, що була заборона? Бар.: Від Косака. Обор.: Чи в розмові з ради Іваховим в арешті ви згадували йому, що ви є конфідант? Бар.: Так! Обор.: Якже ви було зі заявою Гнатевича вашій дружині? Бар.: Не може викинути.

Обор. д-р І. Рогучий: Ви дали револьвер Л. Криськові неспівомо, не знаючи, до чого він може бути призначений? А пощо-ж ви мелядували Чеховському, коли не така невизначна річ? Бар.: Бо в так серйозно жила з ком. Чеховським, що говорив йому про все. Д-р Рогучий: Чи ви були з ком. Чеховським старче? так як до віща? Бар.: При кінці ні, бо він обіцяв, що допоможу мені забудити посаду, а яки в дістану посаду, буде платити по 200 міль місячно, а обіцяв ні до остання

дницькою, вул. Писудського, Зибанкевича, св. Софії, Дверницького до Технічної Школи та і поворотом тими самими вулицями до гол. двірця.

— **Політичний процес в Тернополі.** Перед судом присяглих відбулися 18. і 19. п. м. розправи проти 6 членів ОУН із скалатського повіту. В тій справі, як повідомляло свого часу „Діло“, запан уже раз присуд і обвинувачені, а саме: гімназист Дмитро Гавришків з Константинопілля, Мих. Гирка, 17-літн. парубок з Юзефівки, Адам Чорний, 21-літн. парубок з Михайлівки, Іван Газаган, 27-літн. секретар читальні „Просвіти“ з Юзефівки, 28-літній Андрій Курало і 27-літній Лев Воробець з Юзефівки дістали кари по 2 до 7 років в'язниці. Оборонець, д-р Ладика вніс касацію і Найвищий Суд зніс присуд тернопільського суду. Обвинувачені з винимом Гирки заперечили закиди обвинувачення, зате Гирка „співав“ своїх товаришів. Він, що на основі власних зізнань організував „лятки“ і приготував замах на учителя Жуковського, виступив опісля з ОУН, змінив обряд і вступив до „Ступельця“. Друга розправа скінчилася засудженням Газагана, Курала і Воробця кожного на один рік в'язниці. Інших увільнено. Боролися д-р Ладика і д-р Брикович, а Гирку з уряду д-р Грос.

— **На чотири роки в'язниці** засудив трибунал присяглих суддів в Бережанах Мих. Метанчука, 23-літн. парубка з Маркови пов. Підгайці, за поширення листочок ОУН.

— **Грабінницький напад.** На хату Герша Шпаса в Кляжмі (Коломийщина) нічо напали опришки, озброєні в револьвери та кріс. Від куль опришків були ранені: Герш Шпаса, ранений в живіт і ліву руку, та його брат, ранений в голову. Потім опришки вважалися грабіння, а що їм перешкоджували Сара і Шифра Шпаса, познали їх прикладами револьверів і кріс. Тому до паціків віз, опришки змогли забрати всього 132 зол. Опришки думали, що за ними гонять погоня, стали відстрілюватися та зранили одного свого товариша в живіт. Це 22-літній Іван Блясецький, селянин із Попельниці. До шпиталю в Снятині відвезли ранених Герша й Менделя Шпаса та Блясецького. Мендель Шпаса помер.

— **Знахорка спекла дитину.** В Вилениці в селі Мілошанях знахорка Мих. Шостакова лікувала 14-літню Влад. Лакошонец, хору на запалення шкіри. Вимастила її дітьм і піпикала вогнем. Потім на дошці всунула дитину до горнячої печі. Хоч дитина кричала, знахорка держала її в печі, щоб вереди відпали. Дитина зомліла й померла. Поліція арештувала знахорку й маму дитини.

— **Згинув на шибениці.** Вбивника Шляфовой та її дочки Зиха повісили в Перемишлі, бо пре видет держави не покористувався правом лаки. Перед смертю Зих курив нервово папірську та спитався прокуратора: „Чому пан зі свідками так мені прислухався. Побачилося ще колись із паном прокуратором коло небесних воріт.“

— **Гоголеві комедії як чеські звукозписки.** З чеських газет довідаємося, що Гоголів „Ревізор“ уже зфільмований як чеський звукозпис. Голову ревізора відтворив Власта Буріан. Тепер приготують до накручування другу Гоголеву комедію, „Одруження“.

— **Пиво змінило пияцтво.** В рішких повітах стейту Нью Йорк, як повідомляють з Америки, замінити упалок пияцтва, від коли впровадили закон про продаж пива. Бутлери май-

же цікавито втратили бизнес і горівки продають мало. Від часу впровадження продажу пива стейтсва рада для контролю напиків дозволила отверту продажу і пиварні не сміють засновувати своїх бар, ані примикати входних дверей. Через те пияцтво втратило свою таємничість, а як хто не робить це отверто. Повіт Нассав, на полудні під Нью Йорку, виказує велике зменшення злочину від часу знесення зборони на продажу пива, а головню змаліло число автомобільних випадків від того, що автани керують.

— **Втеча жидівкички** до монастиря. В липні п. р. втікла з дому родичів у Холмі 18-літня Сура Байла Ротгольц, що від довгого часу хотіла змінити віросповідання. А що не мала ще скінчених 18 років, ні в одному з місцевих монастирів не хотіли її прийняти. Родичі дівчини додалися, що донька схоронилася до одного монастиря у Львові, і тому звернулася до львівської прокуратури за інтервенцією. Справою займався поліцейний слідчий анділ, а що поліція не має доступу до монастирів, звернулася з запитом до митрополитальної курії. Перед кількома днями поліція дістала відповідь, що Ротгольцівна перебуває справді в одному із львівських монастирів. Ротгольцівна заявила, що дома були її за намір вихреститися, особливо анушався над нею брат Самуїл. В котрому монастирі вона знаходиться, не сказано. В листопаді вона скінчить 18 літ і може власновільно рішати про свою долю.

— **Штучні блискавки.** Шведський професор Гаральд Норіндер вибрав собі на предмет дослідів яниша грому та блискавки. На цьогорічній з'їзді шведських пожежників в Упсала мав він виклад про свої останні спостереження. Він створив собі спеціальні інструменти, що дозволяють йому приглядатися блискавкам та рухам електричної струї у своїм інституті. Норіндер уміє теж витворювати штучні блискавки з напругою 300.000 вольт і сподівається, що небагато зможе витворювати електричні удари на півтретя міліона вольт. Він придумав теж громозводи, що обезсилюють дуже сильні громи. Норіндер піддав проект, щоби величезні дерева зрізувати його громами.

— **Новий французький університет.** У Ніці заклали новий університет. Його керівником є відомий поет, член Французької Академії Поль Валері. Зимою будуть відбуватися на цьому університеті курси французької історії, культури і мови для чужинців. Інші курси будуть присвячені французькій, італійській і еспанській літературі, а взагалі мистецтву та культурі середземноморських країн. Крім цього планують ще цілу низку викладів, які припадуть університетові характеру інтернаціонального духового осередка. Професорами будуть французи та чужинці.

— **Тунель понад Гадсон.** Ньюйорська портова влада затвердила намірений план федеральної адміністрації призначити робіт дати позичку 37.500.000 дол. на побудування нового тунелю з Нью Йорку до стейту Нью Джерси попір ріку Гадсон. Новий тунель має йти в околиці 89 вулиці в Нью Йорку до Вігоккен, Н. Дж. Його будова має тривати 4 роки і дасть зарібок 4.000 людям. Нийперше покличуть до викладження цвині яких 100 інженерів, а шойно опісля покличуться поступенно інших робітників. До праці мають приступити вже на днях. Тунель має мати дві туби і буде разом коштувати 75 міліонів дол. Наперед обдуть одну тубу, а шойно пізніше приступлять до другої.

3 судової сали.

ЗАСУД ЗА ПРОПОВІДЬ У СПРАВІ ПЛЕ-БІСНІТУ

Прокуратура окружного суду в Перемишлі обвинуватила о. Андрія Пшепурського, гр.-кат. пароха у Станяві, мостиського повіту, за протупок з арт. 170 п. к. за те, що підчас проповіді в церкві у Черневі, мостиського повіту, мав 19. лютого п. р. сказати слова: „Полки працюють всякими способами до виарозовлення українського народу через озосовування польських шкіл, а коли в народі впаде дух, то український народ перестане існувати“. Навелений арт. 170 п. к. постановляв, що хто публично розповсюджує фальшиві вісті, які можуть викликати публічний вестокіт, той підпадає карі арешту до 2 літ. Це обвинувачення опісля прокуратура на офіціальних місцях учитьсь польськ. які були присутні в церкві підчас цієї проповіді.

На основі цього обвинувачення відбулася проти о. А. Пшепурського карна розправа перед городським судом у Мостиськах в дніх 6. липня 29. серпня і 18. вересня п. р. Розправу він тор суддя *Martins*, боролив посол д-р *Stenon* Білак, адвокат у Горюку.

На розправі переслухало 8 свідків, а котрих в не пригадувало собі, шоби о. Пшепурський сказав слова, наведені в акті обвинувачення, і свідок під присягою виключив рішуче позитивні висказ о. Пшепурського, а лише один свідок, учителька-полька Кароліна Ходай, візнала, що о. Пшепурський сказав слова: „через польську школу паде український дух, а коли дух паде, то український народ перестане існувати. Полки анають, що роблять“.

Оборонець д-р Білак доказував, що візання цього свідка в порівнянні із візаннями 7 інших свідків не є піродостойні. Зрештою, який навін о. Пшепурський ужив слів, наведених свідком Ходайною, то нема в них анімає прост. а арт. 170. п. к., бо нема в них ніякої фальшиві вісті, яка могла би викликати неспокій.

Обговорюючи зміст проповіді о. Пшепурського, оборонець д-р Білак зачитував тімже оречення Найвишого Суду у Вршаві в 2. травні 1933 р. (ч. 4. К. 221/33), яке каже, що „прити поведінки уряду в промові чи в процесі, вердтме гостра, але ударилана в межах річелат іргументів, коли не приймає до того, щоби в дигогічний спосіб підрвати авторитет влади, — і також, коли вона не є простою негачією поставання влади, — є допустима і не може бути узмана за паригідний проступок“.

Суддя, покликувшись на візання св. Холітної, визнав о. Пшепурського звинуватити протупку з арт. 170 п. к. і засудив його на 1 тиждень арешту із припиненням виконання карі на два роки.

— 0 —

СПОРТ.

ОГНІСКО (ЯРОСЛАВ) — УКРАЇНА

Змагання цих дружин за з'їзд до Окружної Лиги відбулися в неділю 24. п. м. в год. 13.15 на грніш Погоні перед сензациною стрілкою. Вилка (Красів) — Погонь. Україна виступила зі Скредотом на середній відстані і тому змагання заповнюються дуже цікаво.

ОГОЛОШЕННЯ

Затри.

Великий Миський Театр.

Субота, 23. 9. год. 7.30 веч. „Циц“

Театр Різнородностей.

П'ятниця, 22. IX. год. 7.30 веч. „Моя ланка миха“

Субота, 23. 9. Театр неспинний.

Кіна.

АДРІЯ: „Ожир в опері“.

АПОЛЬО: „Історія гріху“ (Ст. Жеромського).

АТЛАНТИК: „Після серія“.

КАСІНО: „Нія у Каїрі“ (Рамон Наваро).

КОПЕРНИК: „Шауном перед зеркала“ і додатки.

КОЛІСЕЙ: „Колиб в нас мілон“ і ревіл Кершен у кратки“.

МАРУСЕНЬКА: „Шауном перед зеркала“ і додатки.

МІРАЖ: „Образ маєстату“ (Ва. Бузіні).

МУЗА: „Чемп“.

ПАЛЯС: „Дочка пошу“ (Ліви Олдри).

ПАН: „Мунія“ та ревіл.

ПАСАЖ: „Велика кайтка“ (Аніта Пейдж Мікс-Міад).

СТИЛЕВ: „Панук“ і ревіл.

ХІМЕРА: а причини реконструкції нечини.

УТІХА: „7 пристаней, 7 дівчат“ і ревіл.

Захордонне радіо.

П'ятниця, 22. вересня 1933.

Братислава (279,3) 12.35 Концерт; Бреслав (323) 11.50 Концерт, 20.10 Вокальний концерт; Штрасбург (345,2) 19.50 „Ромео та Джульєтта“ оп. Гуноа; Ляйпциг (352,6) 20.00 „Лер азлетт Лессер“ оп. Фіндла; Букарест (394,2) 20.00 „Домі жемчуга“ оп. Білеті; Рим (441,2) 17.15 Концерт; Відень (517,2) 19.15 Концерт; Будапешт (550,5) 12.05 Цит. оркестра; Харків (537,5) 9.00, 18.00 Солоїсти, 19.00 Звукозпис, 13.50 Концерт для села, 15.00 Літ. муз. запис, 19.00 Концерт з Української Фільгармонії.

Субота, 23. вересня 1933.

Кенігсберг (217,4) 11.30 Концерт оп. оркестри; Франкфурт (239,3) 23.00 „Роберт і Бертрам“ аселя обрідан з спілани; Барі (269,4) 20.45 „Ді Грота та Тарфінно“ оп. Салері, 21.45 „Лоркаліне фа-

іль ядро“ оп. Росіні; Братислава (279,3) 11.05, 22.15 Концерт; Ляйпциг (352,6) 16.00 Концерт; Білгород (329,7) 19.30 Піон; Берлін (459,4) 21.10 „Амор Гукслетт“ оп. Міхаліса; Будапешт (550,5) 15.00 Піон; Харків (537,5) 9.00 Труба оркестра, 10.00 Музика для дітей, 15.00 Українська музика, 19.30 Оп. музика, 20.00 Українська та російська музика.

Львівське радіо.

П'ятниця, 22. вересня 1933.

7.00—7.55 Ранішня азліція; 12.05, 12.35, 14.55, 15.15, 17.15, 22.40 Грамофон; 15.35 Господарський комуникат; 15.35 Збіжжя бірки; 16.00 Концерт; 17.00 „Над Ріо де ла Плати“; 18.15 Вілліт; 18.35 Пісні (Одеса Лада, сопран); 19.20 Всечасна; 20.00 Сімф. концерт; 22.00 Танкова музика; 22.25 Спортів вісті.

Субота, 23. вересня 1933.

7.00—7.55 Ранішня азліція; 12.05, 12.35, 14.55, 15.15, 15.35, 21.15 Грамофон; 15.35 Азліція хорів, оркестра; 16.40 Візання; 16.40 Візання в пар. азлі; 17.00 Візання; 18.10 Соборний та змюк з Одеську; 18.30 Саришка; 19.45 Збірня мотилів; 20.15 Промови Влак. Серошаського; 21.45

Легкий концерт; 21.30 Шопенський концерт; 22.00, 22.40 Танкова музика; 22.25 Спортів вісті.

БІРЖА.

ВАРШАВА, 21. 9. На п'ятничній біржовій азбірні в зв'язку з зм'якшою азлі була сильна тенденція маже до азсіх левів при малих оборотах з азлі ии жидівських азлі. Потузила: Лондон 27.79, Ньюйорк 5.55, Ньюйорк азбел 5.55, Берлін 213.55, у азлітних оборотах азлітських азлі в азлітні 204.00, азлітський фунт 27.75, австр. шілінг 99.33, долар 7

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Проби хору Т-ва „Львівський Бомб“ лічуться в азлітнію 22. вересня в год. 19.30 в малій азлі Музичного Т-ва в Лосенік вул. Шашкевича ч. 6 і відбувають кожний азлітний і азлітний. Згозасення ноних азлітні приймат секретаря перед кожний пробой. Відл. 356